

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213157
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216213157.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zastúpený do 29.9.2019 spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. - W., K. XXXX/XX, o zaplatenie 3.424,59 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu v časti 24,5% úroku ročne od 1.5.2016 a v časti poplatkov vo výške 14,38 eur zamietla.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 49,66 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 8.8.2016 si Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca uplatnila voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.968,60 eur s úrokom vo výške 381,06 eur, s úrokom z omeškania vo výške 1.060,55 eur, s 24,5% úrokom ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s poplatkami vo výške 14,38 eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že 23.5.2013 uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. 9900538513, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej zo strany pôvodného žalobcu poskytnutý úver vo výške podľa zmluvy, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, vyhotovenej ku dňu 30.4.2016. V dôsledku omeškania žalovanej vzniklo pôvodnému žalobcovi v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca si toto právo uplatnila na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver pôvodnému žalobcovi úrok, pričom v zmluve je dojednaná sadzba vo výške 24,5% ročne. Dátum začatia úročenia od 1.5.2016 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 30.4.2016, v ktorej je špecifikovaná pohľadávka vrátane vyčíslených úrokov. Poplatky vo výške 14,38 eur predstavujú náklady, ktoré vyplývajú zo Sadzobníka poplatkov.

Žalobca za dôkaz označil zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, listinu Aktuálny stav úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy, Sadzobník poplatkov.

2. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.6.2017, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, postupca postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanej. Súd na návrh postupníka uznesením zo 17.8.2017 rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. ako nový žalobca.

3. V poradí prvým rozsudkom z 19.9.2017 súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.561,44 eur s 5,15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia. Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2.561,44 eur, ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania, v časti 24,5% úroku ročne od 1.5.2016 a v časti poplatkov vo výške 14,38 eur zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal 49,66 % náhradu trov konania.

3.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že žalobca v žalobe nárok nešpecifikoval, v rozpore s § 132 ods. 2 CSP žalobca odkazoval na listinné dôkazy pripojené k žalobe.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou bola dňa 23.5.2013 uzavretá zmluva o úvere dostupná pôžička č. 9900538513, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 72 mesačnými splátkami po 53 eur, splatnými v 12. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 12.6.2013 a konečná splatnosť úveru bola určená na 12.5.2019, pri úrokovej sadzbe vo výške 24,5%, pri RPMN 27,45% a priemernej RPMN vo výške 19,47%, pri celkovej výške nákladov 1.803,15 eur.

Podaním z 9.7.2014 postupca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 9900538513 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 1.968,60 eur, úrok vo výške 381,06 eur, poplatky za upomienky vo výške 14,38 eur, úhrnom vo výške 2.364,04 eur. Súčasne vyzval žalovanú k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Z doručenky na čl. 5 vyplýva, že uvedená výzva bola žalovanej doručená 18.7.2014.

Z aktuálneho stavu úveru a špecifikácie na čl. 24 mal súd za preukázané, že žalovaná na splátky splatné od 12.6.2013 do 12.8.2013 vrátane plnila, avšak s nasledujúcimi splátkami sa dostala do omeškania, keď splátku splatnú dňa 12.9.2013 uhradila len vo výške 48,17 eur a ďalšie úhrady už ani nerealizovala. Žalovaná do 9.7.2014, kedy bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, mala realizovať 13 splátok po 53 eur, v úhrnnej výške 689 eur. Ako vyplýva z aktuálneho stavu úveru a špecifikácie, veriteľ žalovanej započítal z platieb žalovanej v úhrnnej výške 232,61 eur sumu vo výške 31,40 eur na úhradu istiny. Po vyhlásení predčasnej splatnosti postupcom dňa 9.7.2014 žalovaná ďalšie platby nerealizovala.

3.2 Súd vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

3.3 Súd uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.968,60 eur a úroku do zosplatenia (369,42 eur) s úrokom z omeškania do zosplatenia (11,64 eur) ako aj s úrokom z omeškania (5,15% p.a.) zo sumy 2.338,02 eur (1.968,60 + 369,42) za obdobie po uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplateného úveru, teda od 29.7.2014 až do 30.4.2016 (žalobcom dodatočne vymedzené obdobie konca vyčíslenia úroku z omeškania) vo výške 211,78 eur považoval za dôvodný, a tak žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 2.561,44 eur.

3.4 Súd nárok žalobcu v časti uplatneného poplatku vo výške 14,38 eur nepovažoval za dôvodný, keď v zmluve uzavretej medzi postupcom a žalovanou dňa 23.5.2013 nie sú uvedené žiadne poplatky. Preto žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovanej ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ktorá navyše, podľa textu zmluvy, nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani OP SÚ, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>).

3.5 Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 9.7.2014 žalobcovi nevznikol ani nárok na zmluvný úrok 24,5% ročne zo sumy dlžnej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatení úveru,

teda po 9.7.2014 až do jej zaplataenia. Uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 9.7.2014, pričom úrok zahrnutý v splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, s úhradou ktorého sa žalovaná dostala do omeškania, bol žalobcovi prisúdený v prísudku sumy 369,42 eur, pozostávajúcej z dlžného zmluvného úroku splatného do predčasného zosplatnenia úveru. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplatneného úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 9.7.2014 (deň, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti osobitne žalovaného 24,5% úroku z úveru od 1.5.2016 do zaplataenia nepovažoval za dôvodnú a zamietol ju, pričom poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, resp. č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, resp. č.k. 9Co/927/2015-78 zo 14.9.2016, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co 30/2012-145 z 30.5.2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola už právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Za nedôvodnú potom súd považoval aj žalobu v časti uplatneného vyčísleného úroku z omeškania nad sumu 211,78 eur za obdobie do 30.4.2016, v ktorom je podľa špecifikácie na čl. 48 zahrnutý aj zmluvný úrok.

3.6 Z dlžnej sumy istiny vo výške 1.968,40 eur vznikol žalobcovi nárok na 5,15% úrok z omeškania ročne až do zaplataenia (aj) od 1.5.2016, keď úrok z omeškania do uvedenej doby vo výške 211,78 eur súd žalobcovi aj prisúdil. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 29.7.2014 (začiatok omeškania s úhradou predčasne zosplatneného úveru, na úhradu ktorého bola žalovaná vyzvaná v lehote 10 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanej doručená 18.7.2014) bola 0,15%.

4. Na základe odvolania žalobcu proti zamietajúcemu výroku v časti 24,5% úroku ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplataenia ako aj v časti poplatkov vo výške 14,38 eur Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/301/2018-160 z 25.4.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1 Podľa odôvodnenia uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť (a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že je sčasti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno.

V danom spore súd prvej inštancie bez procesnej obrany žalovanej riešil danosť uplatneného nároku žalobcu na požadovaný úrok sám, keď predtým konštatoval, že zmluva bola platne a riadne uzatvorená. Súd prvej inštancie svoj záver o tom, že žalobcovi požadovaný úrok z istiny po zosplatnení nepatrí odôvodnil poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998, z ktorého rozhodnutia žiadnu právnu argumentáciu necitoval. Súd prvej inštancie tiež sám svoju právnu argumentáciu k uvedenému právnomu záveru nepodal, keď právnu argumentáciu uvedeného záveru neobsahuje ani spomínané jediné uznesenie Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho (nie dovolacieho), ktoré rozhodnutie ustálenú rozhodovaciu prax netvorí a riešilo nárok na úroky z omeškania z úrokov ako súčasť peňažného záväzku dlžníka. Keď preto rozhodnutie - jediné označenie rozhodnutie všeobecného súdu právnu argumentáciu neobsahuje a súd takúto konkrétnu argumentáciu z tohto rozhodnutia do svojho rozhodnutia ani nepojal, mal odvolací súd za to, že rozhodnutie ohľadom tohto právneho záveru súdu prvej inštancie stranám sporu náležité dané nebolo, čo robí jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Rovnako súd prvej inštancie ex offo nedal záver k platnosti postúpenia predmetnej pohľadávky bankou na (nového) žalobcu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 = R 60/2018).

Súd prvej inštancie sa tiež nevysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom ďalšieho úročenia istiny úrokom z úveru (výzva súdu na č. I. 45 a vyjadrenie žalobcu na č. I. 48 a s obsahom konkrétnych zmluvných dojednaní Zmluvy o úvere dostupná pôžička). Nakoniec odvolací súd tiež dodáva, že súd prvej inštancie vo veci konal a rozhodoval bez toho, že by pred rozhodnutím boli naplnené zákonné podmienky ustanovenia § 116 ods. 1 a 2 CSP pre doručenie listín žalovanej, ktorá však odvolanie nepodala.

Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd pomerom 3:0 rozhodol vo veci tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď súd prvej inštancie sa musí v novom rozhodnutí vysporiadať s celou právne významnou argumentáciou žalobcu a svoje rozhodnutie musí zákonným spôsobom odôvodniť, keď zároveň rozhodne aj o trovách strán sporu v celom konaní.

5. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 10.9.2019 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu ako aj riadne - fikciou - predvolanej žalovanej z adresy jej trvalého pobytu evidovaného v Registri obyvateľov SR, na ktorej žalovanú nepoznajú ani susedia a žalovaná nemá ani na schránke a ani na zvončeku menovku, ako to vyplýva z výsledku šetrenia príslušníkmi polície, o ktoré súd políciu požiadal na základe pokynu odvolacieho súdu z 5.11.2018. Súd už aj pri doručovaní žaloby s prílohami žalovanej na evidovanú adresu trvalého pobytu bol neúspešný a ani lustráciou v Sociálnej poisťovni, či v evidencii ZVJS, sa nepodarilo súdu zistiť aktuálnu adresu pobytu žalovanej, ktorá by bola iná ako evidovaná, preto súd žalobu s prílohami doručoval žalovanej v súlade s § 116 ods. 2 CSP a predvolania na pojednávania ako aj v poradí prvý rozsudok doručoval žalovanej v súlade s § 116 ods. 3 CSP na adresu evidovaného trvalého pobytu žalovanej.

6. V danom prípade veriteľ žalovanej listom zo 7.4.2014 upozornil žalovanú na nedoplatok vo výške 332,79 eur a listom z 20.6.2014 vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky banky vo výške 492,87 eur, s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace, pričom žalovanú upozornil na právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, veriteľ žalovanej podaním z 9.7.2014 vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 9900538513 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 1.968,60 eur, úrok vo výške 381,06 eur, poplatky za upomienky vo výške 14,38 eur, úhrnom vo výške 2.364,04 eur. Súčasne vyzval žalovanú k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Z doručenia na čl. 5 vyplýva, že uvedená výzva bola žalovanej doručená 18.7.2014.

7. Pokiaľ veriteľ žalovanej postúpil pohľadávku voči žalovanej po predčasnom zosplatnení úveru s výzvou na úhradu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok z 13.6.2017 uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, súd má za to, že boli dodržané všetky podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2017 pri postúpení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prospech žalobcu ako postupníka. Žalovaná ako klient postupcu bola ku dňu postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve svojho veriteľa (7.4.2014, 20.6.2014, 9.7.2014) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, keď ostatný raz plnila svojmu veriteľovi dňa 18.12.2013 na splátku splatnú ešte dňa 12.9.2013, aj to len čiastočne.

8. Po zrušení v poradí prvého rozsudku z 19.9.2017 v napadnutej zamietajúcej časti odvolacím súdom, predmetom konania zostal nárok žalobcu v časti 24,5% úroku ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia ako aj v časti poplatkov vo výške 14,38 eur.

9. Súd opätovne uvádza, že pokiaľ sa v úverovej zmluve žalovanej nespomínajú žiadne poplatky a ani podmienky, za ktorých by veriteľovi žalovanej vznikol na ne nárok, s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 23.5.2013 veriteľovi žalovanej nevznikol nárok na poplatky uplatnené žalobou vo výške 14,38 eur. Úverová zmluva žalovanej podľa textu nemá žiadne neoddeliteľné súčasti, preto súčasťou úverovej zmluvy nie sú ani Všeobecné obchodné podmienky, ani Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička-šikovná rezerva, či Sadzobník poplatkov, ktorými by sa s poukazom na bod 2 predmetnej úverovej zmluvy mali riadiť právne vzťahy neupravené ZoÚ. Žalobca netvrdil a nepreukázal, že by Všeobecné obchodné podmienky, či Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička-šikovná rezerva, či Sadzobník poplatkov boli pred uzavretím zmluvy odovzdané žalovanej spotrebiteľke, aby sa mohla s nimi oboznámiť.

V súvislosti s touto podmienkou súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ C- 42/15, ktorý v bodoch 29- 34 odôvodnenia konštatuje, že 29 V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods.1 prvého pododseku smernice 2008/48 sa zmluvy o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. 30 Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. 31 Ako vyplýva z článku 10 ods.2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. 32 Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21.apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 61). 33 Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. 34 Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods.2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

S poukazom na uvedené súd opätovne zamietol žalobu v časti poplatkov vo výške 14,38 eur ako nedôvodnú.

10. V ustanovení § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je upravený začiatok doby, od ktorej je dlžník povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. V ustanovení § 503 Obchodného zákonníka je zákonom upravená splatnosť úrokov z poskytnutých (použitých) peňažných prostriedkov.

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

11. Pokiaľ veriteľ žalovanej postupom podľa § 565 OZ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 9.7.2014, podľa názoru súdu s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 24,5% úrok ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia v súvislosti so zmluvou č. 9900538513. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatenia úveru zo strany veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru čerpané peňažné prostriedky už dlžník nemá právo užívať po dobu pôvodne v úverovej zmluve dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí dlžník vrátiť veriteľovi predčasne s úrokmi, ktoré sa jej týkajú, keďže splatnosť zvyšku čerpaných úverových prostriedkov a úroku, ktorý sa tohto zvyšku týka, nastala s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, v danom prípade k 9.7.2014. Potom veriteľovi, s poukazom na § 503 ods. 1 posledná veta Obchodného zákonníka patria, spolu s dlžnou úverovou istinou (v danej veci už právoplatne prisúdenou), dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy vo výške vyčíslenej ku dňu ich predčasnej splatnosti, teda vo výške vyčíslenej k 9.7.2014, kedy nastala ich splatnosť. Súd o tejto časti nároku žalobcu už právoplatne rozhodol, keď uplatnený nárok žalobcu na vyčíslenú dlžnú úverovú istinu a na dlžný úrok žalobcom vyčíslený ku dňu predčasnej splatnosti (k 9.7.2014) považoval za dôvodný a žalobcovi ho priznal vo vyhovujúcom výroku v poradí prvého rozsudku vo veci. Za omeškanie dlžníka s úhradou predčasne splatného úveru spolu so splatným úrokom veriteľovi vzniká (len) nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa názoru súdu, právnu úpravu z § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov podľa § 565 OZ, ktoré má za následok aj splatnosť úroku, nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov z dlžnej sumy čerpaných úverových prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov, s výnimkou predpokladanou v § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka.

12. Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na ďalší úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, sp. zn. 9Co/255/2017 z 15.3.2018, sp. zn. 5Co/112/2018 z 27.3.2019, sp. zn. 5Co/68/2018 z 30.1.2019, sp. zn. 25Co/94/2018 z 20.3.2019, uznesenie sp. zn. 9Co/147/2018 zo 14.2.2019, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

13. S poukazom na uvedené súd opäť zamietol žalobu aj v časti osobitne žalovaného nároku žalobcu na 24,5% úrok ročne od 1.5.2016 ako nedôvodný.

14. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (74,83%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ale aj v časti 24,5 % úroku (ktorý po vyčíslení za obdobie od 9.7.2014 len do podania žaloby predstavuje sumu vo výške 1.005,58 eur), či úroku z omeškania je úspechom žalovanej (25,17%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP súd o náhrade trov celého (aj odvolacieho) konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 49,66% náhradu trov konania.

15. Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.